

Nieuwsbrief KOG

nummer 8 | najaar 2016

In de KOG-nieuwsbrief voorjaar 2016 heeft mr ir P.J.A. Prinsen een artikel geschreven over waarheidsvinding. Drs H. Berndsen vult dit nog aan

WAARHEID IN DE JEUGDZORG

1

Een beslissing tot uithuisplaatsing (UHP) of een ondertoezichtstelling (OTS) is in feite een *veroordeling* van de opvoeder(s): op basis van het Burgerlijk Wetboek artikel BW 1: 255 oordeelt de (kinder)rechter namelijk dat de ouder(s) falen in de opvoeding van hun kind(eren). In een democratische rechtsstaat is een veroordeling alleen rechtmatig als deze wordt uitgesproken op basis

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders is een stichting door en voor gewone ouders en grootouders in contact met jeugdzorg. Ouders weten soms niet wat zij kunnen verwachten en hoe zij zich moeten opstellen. KOG wil deze ouders ondersteunen en adviseren. Daarvoor is er de website www.stichtingkog.info en de mogelijkheid met de contactpersonen te bellen of te mailen. De contactpersonen zijn geen advocaat, maar zij adviseren vanuit hun kennis van de praktijk van jeugdzorg. Vereniging KOG, opgericht in 1990, is in 2003 omgezet in stichting KOG. Secretariaat
Koninginneweg 90,
2012 GR Haarlem,
tel. 0235321223,
kog@upcmail.nl
www.stichtingkog.info
ISSN 2215-0544

van wettig en overtuigend bewijs. De inhoud van rapporten van de Raad voor de Kinderbescherming, van jeugdzorg-, jeugdhulpverleningsinstellingen en ook de rapportages waaruit deze instanties putten, bijvoorbeeld uitkomsten van forensisch psychologisch of psychiatrisch onderzoek, maar ook beschikkingen van rechtbanken en gerechtshoven, dienen alleen al daarom de toets aan het criterium *waarheid* te kunnen doorstaan. Functionarissen in de jeugdzorg melden met regelmaat niet aan waarheidsvinding te doen. Waarheidsvinding wordt dan vaak in verband gebracht met strafrechtelijke zaken. Maar daar gaat het niet om, dat is een afleidingsmanoeuvre. Het gaat in deze om de civielrechtelijke betekenis van waarheidsvinding. Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is hierover duidelijk. Artikel 21: *“Partijen zijn verplicht de voor de beslissing van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren.”* Ook de huidige Jeugdwet is op dit punt glashelder: artikel 3:3 is van voornoemd artikel 21 Rv afgeleid en luidt: *“De Raad voor de Kinderbescherming en de Gecertificeerde instelling zijn verplicht in rapportages of verzoekschriften de van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren.”* Dit artikel geldt dus onverkort voor evaluaties/plannen van aanpak/onderzoeksrapportages van jeugdzorg, jeugdhulpverlening en de

Raad voor de Kinderbescherming.

WERKEN OP BASIS VAN WAARHEIDSVINDING STELT DE VOLGENDE KWALITEITSEISEN:

1. waarheidsvinding betekent dat informatie wordt verzameld met **wetenschappelijk gevalideerde en betrouwbare** onderzoeksinstrumenten en -methoden. Oordelen of conclusies worden vervolgens geformuleerd op basis van deze informatie en op basis van wetenschappelijke weegfactoren/normen. Aldus ontstaat de professioneel gewenste situatie dat de feiten de juistheid van een bewering onweerlegbaar aantonen. Instrumenten en methoden worden consequent ter toelichting in de rapportages of de bijlagen daarvan opgenomen. Zo ontstaan drie voordelen voor professional en cliënt:
 - Het opnemen van de subjectieve verhalen van de ouders en minderjarigen in de rapportages wordt voorkomen, hetgeen een groot de-escalierend voordeel oplevert. De praktijk wijst namelijk uit dat met name in scheidingssituaties, maar ook in vechthuwelijken (*nog erger voor kinderen dan vechtscheidingen!*), deze subjectieve bijdragen over vooral de kwalijke kanten van de andere (ex)partner, een enorm escalierend effect hebben.
 - Ook wordt voorkomen dat informanten op basis van niet gestandaardiseerde en/of niet gestructureerde

In deze nieuwsbrief staat met zijn toestemming een lang citaat van mr H.F.M. Struycken.

Nieuwe contactpersoon Harry Berndsen heeft een aanvulling geschreven op het artikel van mr ir P.J.A. Prinsen over waarheidsvinding in de vorige nieuwsbrief.

De overige artikelen zijn geschreven door voorzitter en secretaris van KOG.

(telefonische) vraaggesprekken allerlei subjectieve, vertekende en multi-interpretabele informatie opleveren.

Toeleveranciers van informatie over personen, zoals politie, artsen en scholen dienen deze informatie feitelijk, op gedragsniveau en zonder oordelen of eigen interpretaties, *schriftelijk* aan te leveren, met inachtneming van de vereisten van de Wbp en in afschrift aan de cliënt.

- Een derde groot voordeel is dat het de raads- en jeugdzorgwerkers veel beter in staat stelt om feiten, interpretaties en oordelen in hun rapportages te onderscheiden en te presenteren.
- 2. Het recht, als cliënt, op een second opinion (= het verkrijgen van een zo breed mogelijke informatieachtergrond voor een zo goed mogelijk besluit), of contra-expertise (= onderzoek door een andere onafhankelijke partij laten overdoen).
- 3. Het recht van de cliënt om zich door een vertrouwenspersoon/deskundige **naar eigen keuze** te laten bijstaan zonder dat onderzoekers, de Raad voor de Kinderbescherming of de jeugdzorginstelling de aan-

→ wezigheid van zo'n persoon kunnen belemmeren.

4. Bij de overdracht van de raadsbevindingen naar de jeugdzorginstelling is de aanwezigheid van cliënten/minderjarigen vanaf 12 jaar verplicht.

5. Het bureau Jeugdzorg is verantwoordelijk voor het realiseren van:

- de plannen van aanpak
- de daaruit afgeleide korte termijn doelen;
- de doelrealisatie;
- de verplicht voorgeschreven actieagenda;
- de voorgeschreven werkwijze in het Handboek Deltamethode voor de Gezinsvoogdij;
- de tussentijdse evaluaties van de actieagenda's.

6. (Evaluatie)onderzoek en uitvoering dienen bij ver-

schillende instituten te zijn ondergebracht.

Onderzoek, inclusief het (half)jaarlijkse evaluatieonderzoek van de plannen van aanpak van de jeugdzorginstelling, is de basis voor het verlengen of beëindigen van een UHP en/of OTS.

Daarom dient evaluatieonderzoek te worden verricht door een **onafhankelijk** instituut, bijvoorbeeld door de Raad voor de Kinderbescherming, door een universiteitsinstituut of door het Nederlands Instituut voor Forensische psychiatrie en psychologie (NIFP) of een soortgelijke instantie. Geen slager dus die eigen vlees keurt!

Harry Bermsen
september 2016

Mr Prinsen schreef in de Nieuwsbrief van najaar 2014 (zie www.stichtingkog.info in Actualiteit): 'Ouders eisen helemaal niet: "Doe aan waarheidsvinding"; zij eisen "Stop met liegen, stop met vermijdbare onwaarheden!"

In Jurisprudentie (ondertoezichtstelling) is op de website een prachtige uitspraak te lezen:

De uitspraak heeft betrekking op uithuisplaatsing, maar is net zo goed een lichtend voorbeeld als het gaat om ots
<http://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI%3ANL%3AGHDHA%3A2016%3A2383>

"De noodzaak voor de machtiging uithuisplaatsing

is ontleend aan de stellingen van de gecertificeerde instelling, terwijl die stellingen niet concreet zijn onderbouwd en daaraan geen deugdelijk onderzoek ten grondslag ligt."

WAARHEIDSVINDING dus.

Dossiers

Het blijft narigheid met inzage van dossiers. U hebt recht op inzage van alle dossiers over uw kind als u een ouder bent met ouderlijk gezag van een kind jonger dan 16. Anders hebt u toestemming nodig van de ouder met gezag of van het kind.

Er worden allerlei redenen voor weigering gegeven, onder andere "het is digitaal" (extra makkelijk zou je zeggen), het dossier is nog in bewerking (mooi, dan kunnen fouten nog makkelijk worden veranderd).

In Deskundigheid in het geding, proefschrift van Boukje van den Berg (1999) staat op pag. 78: Doek/Vlaardingbroek geven duidelijk weer dat het inzage recht op stukken van de raad voor de kindbescherming in drie regelingen is vervat, namelijk het Normenrapport II van de raad voor de kindbescherming zelf; de regeling van artikel 811 Rechtsvordering; en de regeling die de Wet op de jeugdhulpverlening geeft. De regeling van artikel 811 Rechtsvordering wordt weergegeven elders in dit boek, in 4.7.3.

Het Normenrapport II regelt het recht op inzage van stukken tijdens het begin en de voorbereiding van de verzoekschriftprocedure. Dit betekent feitelijk dat betrok-

kenen op dit inzage recht een beroep kunnen doen tijdens het lopende onderzoek van de maatschappelijk werker. De regeling van 811 Rv waarborgt de inzage van stukken tijdens de rechterlijke procedure, maar de ouders en de oudere minderjarige hoeven uitsluitend een beroep op artikel 811 Rechtsvordering te dien indien de raad voor de kindbescherming hen stukken heeft onthouden in een eerdere fase. De regeling die de Wet op de jeugdhulpverlening geeft, geldt ten slotte pas nadat de rechter de maatregel heeft uitgesproken.

4.7.3: Inzagerecht op stukken van deskundigen
In artikel 811 Rechtsvordering wordt een aparte regeling gegeven voor het recht op inzage en afschrift met betrekking tot drie soorten bescheiden in een familierechtelijke procedure, te weten de rapporten van de raad voor de kindbescherming, het Openbaar Ministerie, en een andere deskundige die door de rechter is benoemd (onafhankelijke deskundige). ... De regering stelt dat de rechter uitsluitend een voldoende onderbouwd advies van de raad voor de kindbescherming aan zijn eindbeslissing ten grondslag zal leggen. Indien deze onderbouwing geschiedt door het rapport van een externe deskundige, dient de raad voor de kindbescherming ook dit externe deskundigen-

rapport in te dienen. ... Voor zowel de rapporten van een eigen deskundige als voor de stukken van anderen dan de hiervoor genoemden geldt het inzage recht van artikel 4291 Rechtsvordering onverkort, hetgeen inhoudt dat iedere belanghebbende deze stukken kan inzien.

Als u inzage vraagt, noemt u dan geen wetsartikel dat u recht op inzage geeft. Voor je het weet noem je het verkeerde, en dan ontstaat er i.p.v. dossier-inzage een discussie wat het had moeten zijn. Schrijf eenvoudig dat u ouder met ouderlijk gezag bent van dat en dat kind dat nog geen 16 jaar is. Noemt u in uw briefje expliciet: telefoonnotities, e-mails, contactjournaal, en als het om Veilig Thuis gaat de Veiligheids-checklist. Laat u niet wijsmaken dat die niet in het dossier hoort, want die wordt in het team besproken. Als het goed is zijn er zelfs twee: een voor het begin van het onderzoek en een definitieve. 'Nee, die is voor intern gebruik. En u hebt hem ook niet nodig, want de onderbouwing en de conclusie staan in het rapport.' Als je zo redeneert heeft iemand alleen het rapport nodig. Maar u wilt gewoon waar u recht op hebt: het complete dossier.

En over VT gesproken: let u extra goed op de formuleringen in het definitieve rapport. Is er geen bewijs

gevonden voor de gruwelen die u begaan zou hebben? Dan bent u niet tevreden met de formulering 'onvoldoende bewijs'. Geen bewijs is geen bewijs. Dien daar een klacht over in. U wordt uitgenodigd voor een gesprek. Is daar een notulist bij? Nee? Dan is het geen klachtgesprek en waarschijnlijk het begin van veel nities-welles. Zeg dat u een **officieel klachtgesprek** wenst met een door u te accorderen gespreksverslag. Het loont de moeite als men hardnekkig vasthoudt aan 'onvoldoende bewijs', daar de klachtencommissie bij in te schakelen. Er is een reële kans dat de commissie VT meedeelt dat u gelijk hebt en dat het redelijk is dat iedereen die het eindrapport heeft ontvangen van deze wijziging in formulering op de hoogte wordt gesteld.

De raad voor de kindbescherming heeft per 1 november 2016 een nieuw kwaliteitskader. Googelt u kwaliteitskader raad voor de kindbescherming 2016.

Opvallend is, dat er weinig in staat over inzage dossier, wel wordt er gesproken over inzage "tijdens het onderzoek". Dat is al mooi, omdat ouders soms te horen krijgen dat er tijdens het onderzoek geen recht op inzage is (!).

Als u gaat inzien, neem dan een legitimatiebewijs mee.

Ten onrechte gemedicaliseerd?

NRC Handelsblad bracht een berichtje over Utrecht waar het geld voor de jeugdpsychiatrie in september al op

was. De gemeente was bereid extra geld te geven, mits de psychiaters hun intakegesprekken voortaan samen

Scooter?

In Trouw van 23 september 2016 stond een artikel van dokter Bert Keizer: 'ADHD is geen scooter'. Hij vertelt hierin dat hij bij een bijeenkomst over psychiatrische ziektebeelden is geweest, waar een van de sprekers Trudy Dehue was. Prof. dr. G.C.G. Dehue wees er op, dat ziektebeelden als depressie en ADHD niet erg nauw omschreven zijn. Nergens wordt zo veel Ritalin geslikt als in Nederland. Dat kan in sommige gevallen terecht zijn, maar ADHD is een groep symptomen. We weten of iemand een scooter heeft want we weten precies wat een scooter is, we weten vaak niet of een kind ADHD heeft. Zij heeft volgens Keizer gepleit voor gebruik van boerenverstand. Drukke kinderen zijn er altijd geweest. Keizer eindigt zijn artikel met: "Misschien moeten we tot een besef komen dat psychodiagnostiek voorlopig hachelijk zal blijven. Maar we kunnen beginnen met ons een beetje beter te gedragen

en ons niet te laten sturen door maatschappelijke druk of farmaceutische aandrang." KOG voegt eraan toe: sommige leerkrachten op de basisschool houden erg van etiketten op de kinderen. Als Pietje ADHD heeft, ligt het niet aan de juf als hij de boel afbreekt. Als u dus op school te horen krijgt dat uw kind wel eens ADHD zou kunnen hebben en u denkt zelf dat dat niet het geval is, kan het verstandig zijn te zeggen dat u hem hierop zult laten onderzoeken. Vervolgens kunt u aan uw huisarts vragen waar u dat zou kunnen laten doen. Als uit de tests komt dat geen ADHD vast te stellen is bij uw kind, bewaart u dit document uiteraard zorgvuldig. U laat op school de kwestie rusten tot de juf er weer over begint. Dan hebt u een rapport van een deskundige die het niet met haar eens is. U hebt dus goed naar haar geluisterd.

In Kamerstukken II 2013/14, 33684, nr. 10, p.4-5 staat: "Onder medicalisering verstaat de regering de maatschappelijke ontwik-

voerden met het wijkteam (maatschappelijk werkers, schuldhulpverleners en verpleegkundigen). Verschillende Utrechtse psychiaters weigerden dit onmiddellijk: het wijkteam had bij het intakegesprek niets te zoeken De psychiaters zien de

keling waarbij steeds meer alledaagse opvoed- en opgroevragen en (lichte) gedragsproblemen in de zorg zijn beland. Hiermee wordt bedoeld dat afwijkend gedrag steeds minder "normaal" wordt gevonden en (medisch) wordt gelabeld. Hierbij kan gedacht worden aan druk gedrag (soms ten onrechte gelabeld als ADHD), ongeconcentreerdheid en/of afwezigheid (autisme), langzaam lezen en/of schrijven (dyslexie). Dit leidt tevens tot een afhankelijkheid van (medische) zorg en stijging van de kosten. De Jeugdwet is er op gericht jongeren en gezinnen meer in hun eigen kracht te zetten en eerder en sneller hulp te bieden als dat echt nodig is. Oplossingen voor alledaagse problemen moeten niet direct in het medische circuit worden gevonden maar in eerste instantie in het sociale netwerk van gezinnen zelf, eventueel met ondersteuning van lokale voorzieningen. Waarmee de regering niet wil zeggen dat er geen kinderen zijn waarop de genoemde medische indicaties wel

leden van het wijkteam op zijn best als goedwillende amateurs. De buurt- en jongerenwerkers verwijten de psychiaters alle problemen te 'medicaliseren'.

degelijk van toepassing zijn. Hoeveel kinderen onnodig zijn of worden gemedicaliseerd valt niet te zeggen. Cijfers van de Stichting Farmaceutische Kerngetallen leren ons wel dat het aantal kinderen dat medicatie gebruikt voor bijvoorbeeld ADHD enorm is gestegen. Apotheken verstrekten vorig jaar aan 1 op de 20 jongeren in de leeftijdsgroep tot 21 jaar minimaal 1 keer een middel uit de groep psychofarmaca. Twee derde van dat aantal gebruikte het ADHD-middel methylfenidaat2. **Het aantal geregistreerde diagnoses ADHD is verdubbeld sinds 2007.** In antwoord op de SP-fractieleden ziet de regering geen strijdigheid tussen de doelstelling van demedicalisering en de wens van instellingen of scholen om te weten welke diagnose in bepaalde gevallen op een kind van toepassing is. Als namelijk de diagnose tijdig bekend is, kan de best bij het kind passende hulp worden ingezet."

Na de transitie

Het leven is niet eenvoudiger geworden na de transitie. De bureaus jeugdzorg hebben allerlei nieuwe namen; er is Veilig Thuis (was AM(H)K), soms 'ouderwets' onderdeel van bureau jeugdzorg (dat nu dus vaak anders heet), er zijn gemeentelijke teams, bijvoorbeeld het sociaal team of wijkteam, kan nog anders heten. In de stad Utrecht en omgeving (Midden-Nederland) is er Veilig Thuis (hier onderdeel van het oude bureau jeugdzorg) en Samen Veilig, ook wel Save genoemd. De namen vragen om door elkaar halen. Verder is er het sociaal team of gebiedsteam. Als u contact hebt met een

van deze organisaties (waartoe u overigens helemaal niet verplicht bent), moet u steeds vragen welke u voor u hebt. Met wie spreek ik nu? Van welke organisatie? Wat is de verhouding tot andere organisaties? In Midden-Nederland: een sociaal team krijgt een signaal dat er problemen zijn in een gezin. Als die als zeer ernstig worden ingeschat, neemt dit sociaal team contact op met Veilig Thuis. Veilig Thuis doet een onderzoek (zie verderop) en besluit of dat er niets aan de hand is, of dat vrijwillige hulpverlening goed zou zijn, of dat de raad voor de kindbescherming een onderzoek moet doen.

Als het sociaal team wel problemen ziet maar die niet als zeer ernstig inschat, neemt het team contact op met 'bureau jeugdzorg'. Het sociaal team heeft de regie, is de opdrachtgever, bureau jeugdzorg doet onderzoek maar heeft alleen een adviserende rol t.o.v. het sociaal team. Dit team kan bijvoorbeeld besluiten dat een bepaalde vorm van hulpverlening goed zou zijn.

Hoewel dit allemaal in vrijwillig kader is, kunnen dergelijke teams een zeer dominerende houding aannemen: dan en dan komen wij bij u thuis. Ook als u hebt laten weten dat u dat niet wilt, komt men vaak toch langs, er wordt langdurig gebeld en gebond.

Eenmaal binnen gedragen deze medewerkers zich vaak alsof zij de wereld regeren. Het probleem is dus een vechtscheiding, dan gaan we het nu zo en zo doen: u gaat het huis uit, u neemt kind A mee, verder overleg dan en dan. Wees niet verbaasd als men de trappen oploopt en spullen pakt voor kind A. Als u er niet van gediend bent, grijp dan zo vlug mogelijk in. Kom van die trap af en ga mijn huis uit! Misschien hebt u het allemaal laten gebeuren, maar krijgt u uw rust terug als iedereen weg is. Er komt nog een schriftelijke herinnering aan het verdere 'overleg'. Als u het niet wilt, gewoon niet doen.

Niemand heeft iets over u te zeggen, behalve de rechter (altijd) en de gezinsvoogd (meestal)

Wie proberen u dus te intimideren, u wijs te maken dat u moet doen wat zij zeggen?

Werknemers van de gemeente in allerlei gemeenteteams, sociaal team, wijkteam bijvoorbeeld
Werknemers van een AMK/ Veilig Thuis, soms gewoon nog onderdeel van een Bureau jeugdzorg onder zijn nieuwe naam
Werknemers van de raad voor de kindbescherming
Politiefunctarissen
Werknemers van een gecertificeerde instelling (bureau jeugdzorg dus), de gezinsvoogden.

KOG hoort vaak: **dat moest** van Veilig Thuis, **dat mocht niet** van het wijkteam. Het is verbijsterend hoe mensen zich laten ringeloren door allerlei lieden die net zoveel over ze te zeggen hebben als de kat van de buurman. En dan gaat het niet om de kleur van een shirt, maar bijvoorbeeld over de vraag of een ziek kind naar school zal gaan, of een kind een door de dokter voorgeschreven medicijn wel zal innemen (!). **Maar trapper toch niet in!** Afhankelijk van wat het beste bij u past, gaat u er tegenin, of zegt u iets in de trant van: ik zal het met mijn partner bespreken, ik zal er nog eens over nadenken, of doodgewoon: dat zal ik doen. Later kun je zeggen dat je je hebt bedacht. Dat is gewoon, dat doen mensen.

Maar waarom zou je het allemaal doen? Als iemand die u niet zelf hebt uitgenodigd om zich met uw gezin te bemoeien dat begint te doen, is het de moeite waard te zeggen/mailen/schrijven dat u op schriftelijke vragen schriftelijk antwoord zult geven. En als u dat doet: bij sommige vragen kun je schrijven: niet van toepassing. U kunt ook helemaal weigeren mee te werken, dus geen huisbezoek, geen vragen beantwoorden, helemaal niets. Maar het “onderzoek” wordt toch gedaan, dan maar zonder u. Misschien is het

dus wel beter uw kijk op de zaken te geven. Kijkt u op internet voor wat VT moet en mag: https://vng.nl/files/vng/20141107_vng_model_handelingsprotocol_veilig_thuis.pdf

Er wordt ook vaak gezegd (en als dreigement gevoeld): als u niet meewerkt schakelen wij de raad voor de kindbescherming in. Nou, en? Wat is daar verschrikkelijk aan? Wie denkt dat hij dat doen moet, moet het maar doen. Je ziet mensen allerlei bevelen opvolgen om maar te voorkomen dat de raad wordt ingeschakeld. *Dat is zelf de cel instappen om te voorkomen dat je wordt opgesloten.*

Ook de raadsmedewerker heeft niets te zeggen. Zijn taak is te onderzoeken en te rapporteren aan de kinderrechter. Als de raadsmedewerker toch geboden en verboden uitvaardigt: geen energie steken in een debat, gewoon niet doen als u het niet wilt. Op 24-11 2015 heeft de bestuursrechter (Rotterdam) duidelijk gemaakt dat ouders het hele drang-gedoe kunnen negeren, zie <http://www.advokatenkollektief.com/verplichte-jeugdhulp-opleggen-dat-mag-alleen-de-kinderrechter/>

Aan de andere kant is er veel voor te zeggen dat een mens alles moet doen om een ondertoezichtstelling te voorkomen: een gezinsvoogd bemoeit zich vaak met van alles. Sinds de nieuwe jeugdwet staat acceptatie van hulpverlening centraal. Een zekere bereidheid tot hulpverlening bij ouders en kinderen zou dus een maatregel van kindbescherming kunnen voorkomen. **De gezinsvoogd (of hoe die mag heten in uw buurt, gezinscoach misschien) is andere koek.** Als er sprake is van een gezinsvoogd is er dus eerst een rechter geweest die een ondertoezichtstelling heeft uitgesproken. **Dat betekent dat u advies en**

ondersteuning krijgt bij de opvoeding, en dat u en uw kind moeten doen wat de gezinsvoogd zegt.

Deze gezinsvoogd is een werknemer van een Gecertificeerde Instelling, het vroegere bureau jeugdzorg. De taken en bevoegdheden van de GI zijn in het Burgerlijk Wetboek geregeld, en wel in de artikelen 262 t/m 265k (nieuwe nummering). De GI “zorgt dat aan de minderjarige en de met het gezag belaste ouders of ouder hulp en steun worden geboden, opdat de concrete bedreigingen in de ontwikkeling van de minderjarige, ..., binnen de duur van de ondertoezichtstelling worden weggenomen. De inspanningen van de stichting zijn erop gericht de ouders of de ouder zoveel mogelijk verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding van hun kinderen te laten dragen.” (art. 262 lid 1) Artikel 263 lid 1: De stichting kan ter uitvoering van haar taak **schriftelijke aanwijzingen** geven betreffende de verzorging en opvoeding van de minderjarige. Zij kan dit doen indien de met het gezag belaste ouder of de minderjarige niet instemmen met, dan wel niet of onvoldoende medewerking verlenen aan de uitvoering van het plan, ... of indien dit noodzakelijk is teneinde de concrete

bedreigingen in de ontwikkeling van de minderjarige weg te nemen.

lid 2: **De met het gezag belaste ouders of ouder en de minderjarige volgen een schriftelijke aanwijzing op.**

3. De stichting kan de kinderrechter verzoeken een schriftelijke aanwijzing te bekrachtigen. Tegelijkertijd kan een door de wet toegelaten dwangmiddel worden verzocht bij niet nakoming van deze aanwijzing tenzij het belang van het kind zich tegen oplegging daarvan verzet. Artikel 264 lid 1: Op verzoek van een met het gezag belaste ouder of de minderjarige van twaalf jaar of ouder kan de kinderrechter een schriftelijke aanwijzing geheel of gedeeltelijk vervalen verklaren. ... lid 3: De termijn voor het indienen van het verzoek bedraagt twee weken ...

Een schriftelijke aanwijzing moet zorgvuldig worden voorbereid en deugdelijk gemotiveerd; een SA kan door de rechter vastgestelde omgangsregeling niet beperken googelt u RBROT 2015 5452

De aanwijzing kan ook worden gebruikt om een door de rechter vastgestelde proefomgangsregeling in te vullen qua tijd, plaats, duur. Maar de aanwijzing mag het gestelde kader niet te buiten gaan door bijvoorbeeld de moeder op te dragen haar medewerking ook te verlenen aan verdere contacten. In de Nieuwsbrief najaar

Inzet van burgers

NRC van 24 augustus bevatte een belangwekkend artikel ‘Gééf burgers de kans zelf te organiseren’. Het noemt een op 23 augustus verschenen initiatief-nota van ChristenUnie en PvdA gezamenlijk. De “publieke samenleving” dient te worden “heroverd”.

Er is een terrein waar de burger nodig ingezet moet worden: de uithuisplaatsing. In de Nieuwsbrief najaar 2014 staat een interview met twee voor-

malige medewerkers van enkele bureaus jeugdzorg. Zij hebben in de praktijk kennis gemaakt met jeugdzorg in Schotland. Als men daar denkt aan uithuisplaatsing, wordt een jury van burgers ingezet. Zij onderzoeken de kwestie en alleen als ook de jury vindt dat het kind thuis weg moet, mag het verzoekschrift aan de rechter de deur uit. Dat kan ook in Nederland een mooi samenspel van overheid en burgers worden!

2014 stond op pag. 5 en 6 een artikel van mr Prinsen over de schriftelijke aanwijzing. Zie www.stichtingkog.info in Actualiteit. Het slot hiervan luidt:

“Per 1 januari 2015 gaat er iets veranderen met betrekking tot de vraag waarover een SA wel of niet mag gaan. Artikel 263 gaat luiden: ‘De stichting kan ter uitvoering van haar taak schriftelijke aanwijzingen geven betreffende de verzorging en opvoeding van de minderjarige. Zij kan dit doen indien de met het gezag belaste ouder of de minderjarige niet instemmen met, dan wel niet of onvoldoende medewerking verlenen aan de uitvoering van het plan, bedoeld in artikel 13, derde lid, van de Wet op de jeugdzorg of indien dit noodzakelijk is teneinde de concrete bedreigingen in de ontwikkeling van de minderjarige weg te nemen.’ De verwijzing naar het plan in de Wet op de Jeugdzorg zal gewijzigd worden in het overeenkomstige plan in de nieuwe Jeugdwet. Primair moet de SA dus gebaseerd zijn op het niet instemmen met of het niet meewerken aan het hulpverleningsplan (HVP). **Reeds bij het opstellen van het HVP moeten ouders er op toezien dat het plan concreet, zonder vaagheden, vorm krijgt.** Is dat voldoende concreet, dan wordt bij een eventuele latere SA duidelijk is als inhoud van een SA. Zoals helaas met alle regels in het Familie- en Jeugdrecht waarin rechten van ouders beschreven worden, is ook hier voorzien in een ultieme ontsnapingsclausule voor Jeugdzorg: indien aan de ouder geen aan het HVP te ontlelen verwijt gemaakt kan worden, dan kan de gezinsvoogd altijd zijn toevlucht nemen tot de stelling dat de SA noodzakelijk is teneinde de concrete bedreiging weg te nemen. Die bedreiging moet dan echter wel concreet gemaakt worden. Is er reden voor optimisme? Nee. Er is extra reden voor waakzaamheid.”

En de politiefunctarissen? Men hoeft niemand in zijn huis toe te laten, behalve politie met een huiszoekingsbevel. Dus alleen maar Politie is niet genoeg. Met een huiszoekingsbevel! Politie assisteert nogal eens bij het ophalen van kinderen voor een uithuisplaatsing. Wij citeren met zijn toestemming een pleidooi van mr H.F.M. Struycken, vette letter en onderstreping zijn van KOG:

Deurwaarder en de tenuitvoerlegging¹

Deurwaarder en de tenuitvoerlegging¹

geschillenregeling gebruik had gemaakt. “Geschillen ... kunnen aan de kinderrechter worden voorgelegd. De kinderrechter neemt op verzoek van een met het gezag belaste ouder, de minderjarige van twaalf jaar of ouder, de stichting, degene die de minderjarige als behorende tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, of de zorgaanbieder of de aanbieder van zorg, ... een zodanige beslissing als hem in het belang van de minderjarige wenselijk voorkomt. Hij beproeft alvorens te beslissen een vergelijk tussen de betrokkenen.” Misschien worden mensen tegengehouden van de geschillenregeling gebruik te maken doordat het met advocaat moet. Op een gegeven moment is de portemonnee wel leeg.

In FJR juni 2016 is een artikel gewijd aan de geschillenregeling. “De geschillenregeling laat de mogelijkheid onverlet van bezwaar en beroep tegen een schriftelijke aanwijzing (zie art. 1:264 jo. 1:265 BW) en de mogelijkheid om een klacht in te dienen bij de gecertificeerde instelling op basis van par. 4.2a jeugdwet. De geschillenregeling beoogt de verhoudingen in geval van onenigheid minder op scherp te zetten en zodoende de samenwerkings- en vertrouwensrelatie tussen ouder, minderjarige en gecertificeerde instelling/zorgaanbieder te bevorderen. Deze nieuwe rechtsingang kan echter niet op informele wijze worden benut, verzoekers dienen gebruik te maken van een advocaat. Overigens gaat het klachtrecht voor de geschillenregeling.”

En de politiefunctarissen? Men hoeft niemand in zijn huis toe te laten, behalve politie met een huiszoekingsbevel. Dus alleen maar Politie is niet genoeg. Met een huiszoekingsbevel! Politie assisteert nogal eens bij het ophalen van kinderen voor een uithuisplaatsing. Wij citeren met zijn toestemming een pleidooi van mr H.F.M. Struycken, vette letter en onderstreping zijn van KOG:

Deurwaarder en de tenuitvoerlegging¹

1. De rechters en het openbaar ministerie miskennen structureel de wettelijke bepalingen met betrekking tot de centrale rol die de deurwaarder, openbaar ambtenaar benoemd door de kroon, **wettelijk moet** spelen bij de tenuitvoerlegging van executoriale titels, niet alleen inzake art. 430 lid 3 Rv, de verplichte voorgaande betekening, maar ook ten aanzien van de rol, die deze moet spelen bij de tenuitvoerlegging van civiele executoriale titels middels overheidsgegeweld. *(zoals het ophalen van kinderen voor een UHP dus, KOG)*

Na betekening van de beschikking en een bevel door de deurwaarder kan, indien niet wordt voldaan aan het bevel, de deurwaarder deze persoon dwingen tot uitvoering van de beschikking. **Het is de deurwaarder, die bij de tenuitvoerlegging van civiele beschikkingen (zoals MUHP) om assistentie van de politie moet vragen.**² De deurwaarder moet proces-verbaal opmaken van de tenuitvoerlegging. Omdat het gaat om geweld in verband met kinderen **dient ingevolge art 813 Rv ook de officier van justitie, omdat het belang van de kinderen voorop dient te staan, toestemming te geven voor de politieassistentie.**

2. Het niet in acht nemen van de dwingend rechterlijke regels bij de tenuitvoerlegging maakt de tenuitvoerlegging van de executoriale titel onrechtmatig, ongeacht of er sprake zou zijn van een legering titel.³ **De inval in het huis van ... om de kinderen weg te halen van hun veilige omgeving zonder voorafgaande betekening van de titel aan ouders ... door de deurwaarder ex 430 lid 3 Rv dient ook om die reden onrechtmatig te worden verklaard. Dat er door de officier van justitie een belangen afweging is gemaakt zoals verplicht, is nergens uit gebleken. ...**

Als u niet al in oktober uw donatie hebt overgemaakt, denkt u dan aan uw donatie voor 2017? Minimaal 20 euro op bankrekening NL 35 INGB 0009634691 t.n.v. Stichting KOG.

Zorgt u ervoor dat wij een adres kunnen zien bij uw betaling?

3. De grondslag voor het uitoefenen van de geweldsmonopolie is scherp onderscheiden, waar het enerzijds gaat om opsporing en vervolging en bestraffing van strafbare feiten, ... en anderzijds ... de handhaving van de openbare orde, waaronder valt het assisteren van de deurwaarder bij de tenuitvoerlegging van civielrechtelijke beschikkingen op basis van het wetboek van Rechtsvordering. **Het is volkomen strijdig met de waarborgen en de rechtsbescherming van de vrijheid van burger en zeker waar het om kinderen gaat dat politie direct, zonder de interventie van de deurwaarder, aan de Stichting Jeugdzorg assistentie verleent om kinderen weg te halen uit hun ouderlijke omgeving en zonder dat er proces-verbaal wordt opgemaakt.**

¹ Artikel 2 Gerechtsdeurwaarderwet, die de deurwaarder **exclusief** aanstelt om civiele vonnissen en beschikkingen ten uitvoer te leggen

² Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum 1996

³ Memorie van toelichting, tweede kamer, zitting 1980-9181, 16593 nr 3 bij 430 Rv “Waar in de volgende artikelen wordt gesproken van executoriale titels is derhalve steeds aan alle drie voormelde groepen van executoriale titels gedacht, tenzij uitdrukkelijk anders is vermeld.” en “In de eerste plaats doet zij uitkomen dat nalaten van de betekening de executie nietig maakt, zoals thans reeds wordt aangenomen (HR 9 maart 1939 N.J.1939,1012)

Autoriteit Persoonsgegevens

Per 1 augustus 2016 is Mr A. Wolfsen, voormalig burgemeester van Utrecht, voorzitter geworden van de Autoriteit Persoonsgegevens. Het College Bescherming Persoonsgegevens is verleden tijd.

De Autoriteit Persoonsgegevens ziet toe op zorgvuldige omgang met persoonsgege-

vens. Het loont de moeite de website van de AP eens te bekijken.

Trouw van 27 mei 2016 had een artikel Op zoek naar de risicoburger. Enkele citaten: "Voorkomen is beter dan genezen, dat idee is erg populair bij de overheid, zegt Marc Schuilenburg, filosoof en crimino-

tussenbeschikking van dit hof van 27 maart 2013 – deze praktijk al langere tijd bestaat.

4. Gelet op voormelde gang van zaken zal het hof de bestreden beschikking vernietigen, uitsluitend voor zover aan het oordeel van het hof onderworpen. Aangezien vaststaat dat de bestreden beschikking niet tijdig voor afloop van de termijn van de verlenging van de uithuisplaatsing tot stand is gekomen, bestaat voor het hof geen andere mogelijkheid dan het verzoek tot verlenging van Jeugdzorg alsnog af te wijzen.

googelt u [GHDHA 2014 2700](#)

Misschien gaat het in de toekomst wel slecht is geen grond voor ots

Het hof stelt bij de beoordeling het volgende voorop. Het toepassen van de maatregel van ondertoezichtstelling betekent een inmenging in het gezinsleven van ouder(s) en kind. Deze maatregel is slechts gerechtvaardigd indien zij berust op de in de wet aangegeven gronden en dient ter bescherming van het belang van het kind. **De rechter die de maatregel uitsprekt zal in zijn beschikking niet alleen moeten vermelden dat deze beide gronden aanwezig zijn, maar (onder meer) ook moeten aangeven op grond van welke gegevens hij tot zijn oordeel is gekomen dat het kind zodanig opgroeit dat het in zijn ontwikkeling ernstig wordt bedreigd.**

Het niet meewerken door de

loog aan de Vrije Universiteit in Amsterdam. ... **Ook loopt al jaren het project Pro Kid: een methode om vroegtijdig kinderen tot twaalf jaar op te sporen die het risico lopen een criminele carrière te ontwikkelen. Zodat jeugdzorg kan ingrijpen. ... Uit de eerste evaluatie van het Pro Kid-project bleek dat in een derde van de gevallen onterecht een kind was aangemerkt als risicogeval, zegt Marc Schuilenburg.**

verzorgende ouder aan de omgang tussen het kind en de andere ouder kan meebrengen dat het kind in zijn ontwikkeling ernstig wordt bedreigd, maar daarvan is niet per definitie sprake. **Het ingrijpende karakter van de ondertoezichtstelling brengt mee een ernstige bedreiging als bedoeld**

in artikel 1:255 lid 1 BW eerst aan te nemen wanneer in de actuele situatie van het kind concrete, niet mis te verstane, aanwijzingen voor die bedreiging aan de dag treden. De enkele mogelijkheid van bedreiging biedt onvoldoende basis voor de toepassing van de maatregel van ondertoezichtstelling. [googelt u GHARL:2016:199](#) [googelt u ook GHSHE 2016 1869](#)

Kan dit kind terug naar een van de ouders of naar een familielid?

Daarbij tekent het hof aan dat het gelet op de jonge leeftijd van [de minderjarige] noodzakelijk is dat op korte termijn duidelijkheid komt omtrent zijn toekomstperspectief en dat daartoe thans alle zeilen worden bijgezet. Ook de ouders heb-

Ik vind dat veel.

Gegevens mogen alleen gebruikt worden voor het doel waarvoor ze verzameld zijn. Schuilenburg: "Maar daar biedt de nieuwe Europese privacyverordening wellicht uitkomst. In die regels, die uiteindelijk de Nederlandse privacywet vervangen, krijgt de overheid ruimte om data ook voor een ander doel te gebruiken dan waarvoor ze verzameld zijn."

ben daar recht op. Het hof onderschrijft op dit punt het standpunt van de moeder **dat primair onderzocht moet worden of een kind bij zijn ouders of andere naaste familie kan opgroeien. Een onderzoek naar de mogelijkheid van een dergelijke netwerkplaatsing dient zich, anders dan de GI van plan is, naar het oordeel van het hof mede uit te strekken tot de vraag of [de minderjarige] bij opa zou kunnen opgroeien.**

De GI heeft ter zitting verklaard dat de komende maanden zal worden onderzocht of het perspectief van [de minderjarige] kan zijn gelegen in terugplaatsing bij de vader, hetgeen mede zal worden onderzocht aan de hand van de resultaten van (verder) uit te breiden omgangsmomenten, waarbij het belang van [de minderjarige] tot uitgangspunt dient. Hier acht het hof een taak voor de GI weggelegd om niet alleen de mogelijkheden van de vader maar ook de mogelijkheden van opa om [de minderjarige] te verzorgen en op te voeden te betrekken in het onderzoek naar het toekomstperspectief van [de minderjarige] [googelt u GHARL 2016 5632](#)

Schriftelijke aanwijzing vervallen verklaard

Weliswaar is voldoende komen vast te staan dat in de periode tussen 11 juni 2014 en 5 januari 2015 met de moeder verschillende keren contact is geweest over de ontstane impasse, maar dat

met haar ook uitdrukkelijk is gesproken over het voornemen tot opschorting van de omgang voor enige dan wel langere tijd blijkt niet uit de in het geding gebrachte e-mails ... waarnaar JBRA verwijst. De e-mail van 31 december 2014 beperkt zich tot de mededeling dat de moeder de volgende week een schriftelijke aanwijzing zal ontvangen waarin staat waarom er nu geen contact is tussen haar en [de minderjarige].

Uit de overgelegde stukken kan evenmin worden afgeleid dat de moeder reeds eerder heeft gereageerd op een voornemen om de omgang geheel op te schorten. In dat geval zou er immers van kunnen worden uitgegaan dat JBRA reeds beschikte over de zienswijze van de moeder en zou (nader) horen wellicht niet nodig zijn. **De conclusie is dan ook dat de moeder niet, althans onvoldoende, in de gelegenheid is gesteld om haar zienswijze te geven op het voorgenomen besluit om de omgang op te schorten. Dit had wel moeten geschieden. De conclusie is dat de aanwijzing onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen.**

De omstandigheid dat de advocaat van de moeder op 16 december 2014 zelf heeft verzocht de beperking van de omgang tussen de moeder en [de minderjarige] in een aanwijzing vast te leggen, leidt niet tot een ander oordeel. Het hof zal het besluit van 5 januari 2015 wegens dit gebrek vervallen verklaren. [googelt u GHAMS 2015 4942](#)

Allerlei stichtingen en andere organisaties zijn niet opeens bevoegd tot het indienen van een verzoekschrift uithuisplaatsing!

Stichting Jeugdteams Zuid-Holland-Zuid, hierna te noemen de stichting, ... In dit geval is het verzoek niet ingediend door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente [naam gemeente], maar door de stichting. Ter zitting is de stichting het antwoord op de vraag waarop zij haar bevoegdheid

tot indiening van het verzoek heeft gebaseerd schuldig gebleven. Niet is gebleken dat het college van burgemeester en wethouders van de gemeente [naam gemeente] haar bevoegdheid tot indiening van een verzoek heeft gemandateerd aan de stichting. In de jeugdwet zijn geen aanknopingspunten te vinden waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de stichting (zelfstandig) bevoegd is tot het doen van een verzoek als het onderhavige. [googelt u RBROT 2015 1659](#)

De Rechtbank Rotterdam heeft op 8 november 2016 de volgende uitspraak gedaan:

... Vast staat dat [de minderjarige] als zeven maanden oude baby in het kader van een ondertoezichtstelling en een machtiging uithuisplaatsing in haar huidige pleeggezin is geplaatst, en dat zij inmiddels 8 jaar oud is. Dat doet bij de rechtbank de vraag rijzen waarom er - zeker in het licht van de stelselwijziging jeugd - thans wederom een verzoek tot verlenging van de ondertoezichtstelling en machtiging uithuisplaatsing aan de rechtbank wordt voorgelegd en het toekomstperspectief van [de minderjarige], tot grote frustratie van alle betrokken partijen, nog immer onduidelijk is.

Achtergrond van de gewijzigde artikelen (o.a. 1:255 en 1:266 BW) is immers, dat indien blijkt dat ouders, binnen een voor de ontwikkeling van de minderjarige aanvaardbare termijn, de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding van hun kind niet op zich kunnen nemen, de maatregel tot gezagsbeëindiging dient te worden overwogen, waarbij het gezag zo mogelijk wordt overgedragen aan de feitelijke opvoeders zoals de pleegouders.

Dit is een belangrijke concretisering van het belang dat een kind heeft bij stabiliteit en continuïteit in de verzorging en opvoeding. **Bij de eerste verlenging van een ondertoezichtstelling, en zeker na een periode van twee jaar, moet overwogen worden of het kind nog langer in onzekerheid mag blijven over zijn toekomstige**

opvoedingssituatie (Kamerstukken II, 2008/2009, 32 015, nr. 3, blz. 10). Als thuisplaatsing niet meer tot de mogelijkheden behoort, blijft bij een jaarlijkse verlenging van de maatregel van ondertoezichtstelling en machtiging uithuisplaatsing onzekerheid over het opvoedingsperspectief voortduren. Verlenging over een reeks van jaren is daarbij in beginsel geen juiste maatregel (Kamerstukken II, 2008/2009, 32 015, nr. 3, blz. 34).

De rechtbank constateert dat ... reeds in 2011 een opvoedbesluit is genomen om [de minderjarige] te laten opgroeien binnen het pleeggezin.

De Raad heeft op verzoek van de SJG op 24 maart 2014 een onderzoek naar een verderstrekkende maatregel gedaan, en heeft op 16 mei 2014 geconcludeerd dat de kinderrechtster niet om een verderstrekkende maatregel voor de vader/en of moeder zal worden verzocht. Bij de beantwoording van de vraag of er perspectief was op thuisplaatsing bij de moeder dan wel de vader stelde de Raad evenwel in zijn onderzoek dat gezien het feit dat [de minderjarige] binnen het pleeggezin duidelijk haar basis en veiligheid ervaart, het niet meer in haar belang leek om haar terug te plaatsen bij de moeder of de vader.

In de beschikking van 14 januari 2015 heeft het hof bepaald dat het toekomstperspectief voor [de minderjarige] op korte termijn duidelijk moet worden, waarvoor noodzakelijk was dat gedegen psychologisch onderzoek zou worden verricht naar de hechtingsrelaties van [de minderjarige] en de mogelijkheden tot thuisplaatsing. Tot op heden is het toekomstperspectief echter onduidelijk gebleven.

... De onzekerheid en onduidelijkheid over haar perspectief en de verslechterde verhoudingen hebben een negatieve weerslag op [de minderjarige]. Zij verkeert inmiddels in een loyaliteitsconflict. Beschreven wordt dat het in de afgelopen periode ook minder goed is gegaan met [de minderjarige]. Het gaat minder goed op school, zij is

minder stabiel en raakt sneller van slag. De pleegouders spreken over de spreekwoordelijke spagaat waarin [de minderjarige] verkeert. Na een bezoek heeft zij langere tijd nodig om weer in het pleeggezin te landen. [de minderjarige] stelt veel vragen die duiden op een sterke behoefte aan duidelijkheid. **Al het voorgaande is naar het oordeel van de rechtbank exemplarisch voor de situatie die de wetgever bij de stelselherziening voortaan heeft willen voorkomen hetgeen ertoe heeft geleid dat de hiervoor beschreven wetswijziging is ingevoerd.**

... Los van de vraag of door de GI wel of niet (met voldoende inzet en voortvarendheid) aan de opdracht van het hof is voldaan, **constateert de rechtbank dat sinds het hof de opdracht gaf, inmiddels alweer bijna twee jaar zijn verstrekken. Nog altijd is er geen duidelijkheid geboden over het toekomstperspectief van [de minderjarige].** Gezien de negatieve weerslag daarvan op [de minderjarige] kan naar het oordeel van de rechtbank thans nader onderzoek door het KSCD niet meer afgewacht worden en moet op de kortst mogelijke termijn de duidelijkheid over het toekomstperspectief worden geboden. Voor de rechtbank is het uitgangspunt thans, dat [de minderjarige] verder dient op te groeien bij de pleegouders. Hierbij is gelet op de goede hechting van [de minderjarige] in het huidige pleeggezin, [de minderjarige]'s positieve ontwikkeling daar, het feit dat zij daar reeds langer dan zeven jaar verblijft en is ingegroeid, **de onaanvaardbaar lange termijn waarbinnen geen duidelijkheid is gegeven**, en op het hiervoor aangehaalde advies van Timon SGJ Pleegzorg. <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2016:8694>

Juris-prudentie

(om mee te nemen naar uw advocaat)

Op 20 augustus 2014 heeft het Hof in Den Haag de puntjes op de i gezet: de wet noemt niet voor niets termijnen

Verlenging uithuisplaatsing. ... Bestreden beschikking niet tijdig voor afloop van de termijn van de verlenging van de uithuisplaatsing tot stand gekomen. Verzoek afgewezen.

Dat een rechter aan een secretaris verzoekt de uitspraak mondeling aan partijen door te geven, in de wetenschap dat op dat moment nog slechts een concept daarvan voor handen is, is niet in overeenstemming met artikel 28 lid 1 Rv, zodat van 'uitspreken' geen sprake kan zijn. Nu uit het bovenstaande blijkt, dat de uitspraak niet is gedaan op 29 januari 2014 omdat de beschikking eerst op 5 februari 2014 door de rechter is nagekeken en getekend, zijn de ouders geslaagd in het aan hen opgedragen tegenbewijs.

3. Het hof voegt hieraan toe: het feit dat de rechtbank uitspraken in verzoekschriftprocedures kennelijk niet in het openbaar uitspreekt, klemt te meer nu – zoals blijkt uit de hiervoor genoemde uitspraak van 28 augustus 2013 van dit hof en de daaraan voorafgegane

Second opinion en contra-expertise

In FJR van november 2015 staat een stuk: Deskundigenonderzoek in familiezaken. De inhoud komt neer op: uit de uitspraak van de Hoge Raad van 5 september 2014, ECLI:NL:HR:2014:2632, volgt dat feitenrechters niet te gemakkelijk en slechts op goede gronden voorbij kunnen gaan aan een **verzoek**

tot contra-expertise van een ouder krachtens artikel 810a lid 2 Rv. In deze zaak zijn kinderen onder toezicht gesteld, gebaseerd op het onderzoeksrapport van de raad voor de kindbescherming. In hoger beroep heeft de moeder verzocht om benoeming van een deskundige door de rechter. Dit verzoek

werd afgewezen, maar de Hoge Raad vond dat het Hof niet de goede argumenten gebruikte. De Hoge Raad schrijft: "Een voldoende concreet en terzake dienend verzoek tot toepassing van art. 810a lid 2 Rv zal in beginsel moeten worden toegewezen indien de rechter geen feiten of omstandigheden aanwezig oordeelt op grond waarvan moet worden aangemen dat toewijzing van het verzoek strijdig is met het belang van het kind."

De moeder had voor het Hof al betoogd dat uit het rapport van de raad voor de kindbescherming niet logisch volgt dat er een OTS moet komen. Bovendien heeft de moeder rapporten van deskundigen overgelegd waarin bevindingen van de raad in twijfel zijn getrokken. De beschikking van het Hof werd vernietigd: dat wordt wel benoeming van een deskundige door de rechter dus.

Gesprekken opnemen

Kijkt u om te beginnen eens op www.nationaleombudsman.nl/nieuws/2014/ombudsman-maakt-spelregels-geluidsopnamen

In Jeugd & Co heeft een interview gestaan met KOG-voorzitter Alice Jansen, waarin zij benadrukt dat KOG altijd aanraadt alle (te-

lefoon)gesprekken met raad voor de kindbescherming en andere instanties op te nemen. Daarnaast stond een reactie van A. Engelfriet, die stelde dat als men ondanks een getekende verklaring niet op te zullen nemen toch opneemt, men een overtreding begaat. Dit lijkt ons niet juist. Vergelijk het met een huurovereenkomst voor een zelfstandige kale woonruimte met de bepaling dat de huurder weg moet bij overlijden verhuurder. Of een arbeidsovereenkomst waarin

staat dat de werknemer geen vakantie krijgt. **Een overeenkomst kan een wettelijk recht niet opheffen.** Weigert men de verklaring te ondertekenen, dan gaat het huis of de baan naar iemand anders / wordt het gesprek niet gevoerd. Maak er niet te veel woorden aan vuil, stel liefst van te voren zelf een verklaring op waarin u zegt wel te zullen opnemen maar niet openbaar te gaan maken. Is dat niet goed genoeg? Onderteken dan maar. Het lijkt ons namelijk onzin. Uw

handtekening staat eronder? Dan is het onzin met een handtekening eronder. **Een overeenkomst kan een wettelijk recht niet opheffen.** Om te zien hoe de raad voor de kindbescherming erover denkt, zoekt u op internet raad voor de kindbescherming, doorklikken naar Voor kind en ouder, door naar Hoe verloopt een raadsonderzoek.

Artikel 7.3.1 Jeugdwet: Spreekplicht

Ook artikel 7.3.1 wijzigt. Aan het slot van het derde lid wordt toegevoegd: ... Artikel 7.3.11, vierde lid, van de

Jeugdwet geeft de gezinsvoogd een eigenstandig recht op informatie. Dit betekent dat artsen, en elke andere

derde met een beroepsgeheim, desgevraagd en zonder toestemming van de betrokkenen een gezinsvoogd informatie moeten verstrekken (spreekplicht).

Hebt u het goed gelezen? Ook psychologen, psychi-

aters: zij moeten praten. U bent dus wel mal als u een gezinsvoogd vertelt dat u contact hebt met een psycholoog bijvoorbeeld. Verwacht men trouwens ook informatie van pastoor, dominee, ouderling?

het kan altijd nog gekker

Een uit huis geplaatst kind wordt zonder dat de ouders met ouderlijk gezag daar iets van weten, laat staan hun toestemming voor hebben gegeven, in een ziekenhuis opgenomen zonder dat er sprake is van spoed.

Een kind wordt uit huis geplaatst en mag eerst 5 weken haar ouders niet zien, daarna 1 uur per 2 weken.

Een wijkteam geeft wegens voortdurende ruzie een

vader de opdracht zijn huis te verlaten en een kind van 13 mee te nemen. Het team verbiedt de moeder contact op te nemen met dit kind.

Een VT wil de veiligheids-

checklist niet laten inzien met als argument dat de Vereniging van Nederlandse Gemeenten dat heeft geadviseerd. Maar op onze vraag wijst het informatie-centrum van de VNG op de mogelijk-

heid een klacht daarover in te dienen!

Een uit huis geplaatst kind mag haar vader 1 uur in de maand onder begeleiding ontmoeten. De gezinsvoogd geeft de vader een schriftelijke aanwijzing: "... wordt met de contacten beoogd dat zij elkaar als vader en dochter in een open contact ontmoeten en (leuke) activiteiten ondernemen die daar bij passen." Ja, wat een mens niet allemaal kan ondernemen in 1 uur!

